

Եղիշե Չարեանց

Արևը - որպես մի ոսկի թիթեռ

Արևը որպես մի ոսկի թիթեռ:

Իսկ երկինքը կա ու կապույտ է դեռ:

Չնգում են թևերն՝ արնագույն ու վառ.

Այրվում է նա ինչո՞ւ, ո՞ւմ համար:

Վառվում են, վառվում կապույտում անծիր

Թևերը նրա ու պսակը հիր:

Ու ճախրում է նա մի ոսկի թիթեռ:

Իսկ երկինքը կա ու կապույտ է դեռ...